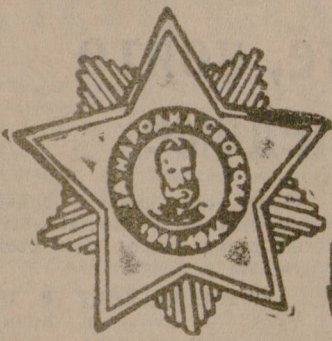

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ОКН и ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXV

1978

ЯНУАРИ

28

Събота

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 13 4003

Цена 7 стотинки

В дните на Петия републикански фестивал

Свишовските самодейци — в усилена подготовка ● Ще бъдат ли преодолените трудностите?

Започнаха градските прегледи на художествената самодейност, включени в рамките на Петия републикански фестивал.

За тяхното успешно прочане в Свишов е създадено оперативно бюро и комисии по проверка и оказване на художествена помощ на художествените състави. Състоиха се съвещания с ръководителите на колективите, уточнени са графикът на репетициите и

репертоарните планове.

В усилената подготовка са художествените самодейни колективи при читалището.

Тази година свишовската община е създала 110 години от създаването на първия български хор при читалище „Еленка и Кирил Д. Аврамови“. Сегащният диригент Тодор Кабакчиев е включил в обновения репертоар на хора съвременни български и руски песни, песни от класиката и предлазката. Радващо е, че хорът се попълнява с млади и свежи гласове, предимно от редците на работническата младеж в СХК „Свилоза“, учители и служители, но не всички възможности за неговото най-добро комплектуване са използвани докрай.

Друг състав, който ще представи града, е отскоро формиранят ансамбъл за народни песни и танци. Голям и безспорен успех за концертите му в гр. Кременчуг. Сега ансамбълът е в усилената подготовка. Но неговата работа се затруднява от някои обективни причини. Голяма част от самодейците работят на посещават репетициите редовно. Танцовият състав репетира в неудобна зала, времето за репетиции е недостатъчно, тъй като е съобразено с работния час на учениците. Ще трябва да се помисли и за костюмите, които са доста похабени. Народният хор все още се нуждае от попълване с подходящи гласове. Въпреки тези трудности ансамбълът с ръководител Кирил Иванов и хореограф Диман Ангелов репетира с енергия и упоритост.

В подготовка за фестивала са и вокално-инструменталният оркестър към читалището и Детската музикална школа. Наред с читалищните състави във фестивала ще вземат участие и самодейни колективи от предприятия и училища.

Най-добре вътрешната подготовка в СХК „Свилоза“, където започват да участват са дали мъжката и женската вокална група, смесеният хор за народно пеене и два състава за художествено слово. И тук работата на смените пречи, тъй като е недостатъчна и методическата помощ.

В КК „Република“ особено упорито се подготвя танцовият състав с ръководител Н. Густанов.

Учениците в гимназията в Свишов също не изостават в подготовката си за фестивала. ВФСИ „Д. А. Ценов“ ще участва с театрален колектив, състав за художествено слово, вокално-инструментален състав „Детелина“, джамия студентски хор за школувано пеене.

Проверката на художествената самодейност в града има също своя традиция. Този път ще се извърши детската вокална група и градският пионерски хор.

Състави за участие са представили в редица училища — ученически самодейни състави от Икономически техникум, СПУ „Ал. Константинов“, училища „Д. Благоев“ и др.

Общо ще участват 42 самодейни колектива с около 1850 участници-самодейци.

Невъзможно е в тези редове да се обхванат и анализира подготовката на всички участници в Петия републикански фестивал. Проблеми съществуват и от организационен, и от методически характер. Достатъчна ли е помощта към тези самодейни състави? Ще бъде ли в състояние желанието и упоритостта на ръководителите да ги преодолеят?

Божан ДИМИТРОВ

Призив за конкретни дела

Вчера в печата бе обнародвано Обръщението на Централния комитет на Българската комунистическа партия към комунистите и всички трудещи се за разгръщане на всенародно съревнование за изпълнение и преизпълнение на плана за 1978 година, за по-нататъшно осъществяване на стратегическия девиз за висока ефективност и високо качество. Това е нов изключително важен документ, който приковава вниманието на всички към конкретните задачи през трите месеца, решавашата година на седмата петилетка.

Като се изтъкват най-важните резултати в изпълнението на плана за първите две години на седмата петилетка, Обръщението акцентува на главните направления за по-следователно реализиране на девиза на петилетката, очертава от др. Тодор Живков пред Националното съвещание на партийния, държавния, стопанския и обществените акти, състояло се на 25 януари т. г. В Обръщението се подчертава, че държавният план за 1978 година за първи път бе формиран по нов начин — централизираното планиране се срещна с реални инженерни проекти, които по-пълно отразяват действителните възможности на производството. Приети бяха на срещни планове с най-широкото участие на работническата класа, инженерно-техническите кадри, селскостопанските труженици. В тях са разкрити конкретни резерви, които обезпечават изпълнението и преизпълнението на всички качествени и натурални показатели. Този нов подход се прилага за първи път и напълно естествено в реализирането му са неизбежни един или други пропуски, но с него се слага трайна основа за плодотворни дела във всички области на живота.

Трудните колективи от нашата страна вече поеха и осъществяват много и разнообразни инициативи в чест на Националната партийна конференция. Под ръководството на партийните комитети и организации се разгръща масово социалистическо съревнование, насочено към пълно използване на разкритите резерви, към усъвършенстване на планирането, социалистическата организация и заплащането на труда.

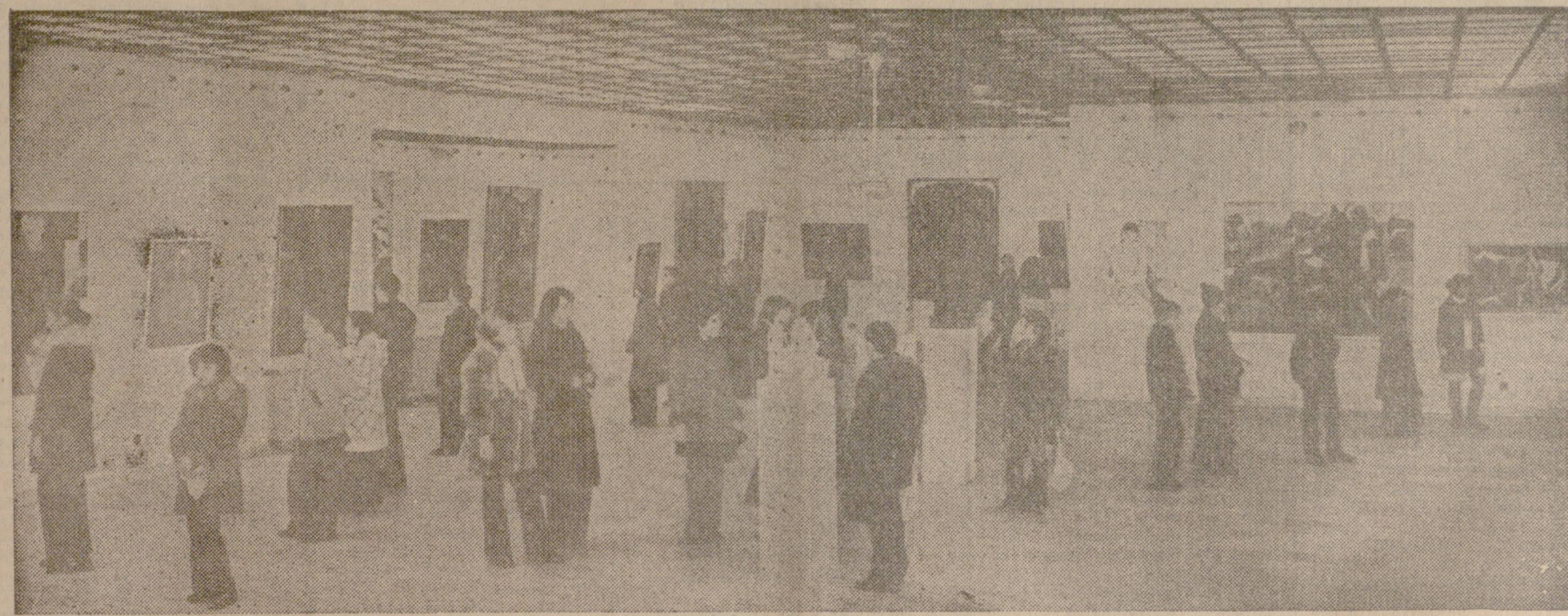
Обръщението на ЦК на БКП намира гореща подкрепа сред комунистите, комсомолците, сдружените земеделци — всички трудещи се. То е конкретна програма за пълно използване на огромните възможности на икономиката, за високопроизводителен труд на всеки работен ден, сред всеки колектив.

Расте ролята на Комсомола

Вчера във Велико Търново се състоя пленум на Окръжния комитет на Комсомола за работата на комсомолските комитети, организации и дружества за разширяване влиянието и издигане ръста на окръжната комсомолска организация. Доклад изнесе Радослав Радославов, първи секретар на ОК на ДКМС.

Пленумът прие решение за усъвършенстване структурата на комсомолските организации и апарата на ОК на ДКМС. Обстойно изказване по разглежданите проблеми направи Анастасий Дончев, секретар на ЦК на ДКМС.

(Соб. инф.)

Творбите на Окръжната картинна галерия помагат за възпитаването на здрав естетически вкус у подрастващите. На снимката: петокласници от основно училище „Вела Пискова“ — Велико Търново под ръководството на преподавателката Йорданка Радева провеждат поредния си час по рисуване в изложбените зали.

Активен фактор за естетическото възпитание

Окръжната художествена галерия — с един от най-богатите фондове в страната ● Макар и временно, разрешение трябва да се потърси

Откритата в понеделник експозиция на Окръжната художествена галерия във Велико Търново бе повод и за един сериозен разговор за развитието и проблемите на галерията, който се състоя във вторник в Клуба на дейците на културата. В него взеха участие представители на дирекция „Музеи, художествени галерии и археологически проучвания“ при Комитета за култура, на редица галерии в окръжния център, на групата на СХК във Велико Търново и Окръжния исторически музей. Присъстваха и секретарят на Окръжния комитет на Партията Маргарита Кемалова и председателят на Окръжния съвет за култура Мария Манева. Докладът на директора на галерията Нестор Иванов и многото компетентни изказвания очертаха положителното в дейността на този вече утвърден културен институт, и основните проблеми, без чието решаване ролята му на активен фактор в естетическото възпитание на младежта и трудещите се би била принизена и непълноценна.

Може би за мнозина от нашите читатели ще бъде интересен фактът, че за основа на сегашната художествена галерия във Велико Търново

ново е послужил картинната сбирка на читалище „Надежда“, създадена през 1939 г., а през 1956 г. обединена със сбирките на градския народен съвет и Окръжния исторически музей. Особено интересно е, че галерията започва да се обогатява след 1965 г. Изграденият художествен съвет е подчинил събирателската дейност на идеята да се изгради галерия с определен облик, а именно — да преобладават творби на исторически и великотърновска тема. Освен това интересът е насочен към автори, свързани с града и Великотърновския край живота и творчеството си — както стари и изтъкнати майстори на изобразителното изкуство, така и съвременни творци. В осъществяването на тази идея особено полезна се оказва инициативата на Съюза на българските художници и на Комитета за култура за Обща художествена изложба „Велико Търново през погледа на художника“. Тя стана елемент на Националния преглед на историческата тема в изкуството и една чудесна възможност за попълване фонда на галерията с най-доброто, създадено от българските художници на тази тема.

Не само интензивната събирателска дейност, благодарение на която фондът на галерията става един от най-богатите в страната, характеризираща изминалия период. Този фонд позволи организирането на редица строго тематични изложби, посветени на важни исторически и обществено-политически събития и годишнини, както и на ретроспективни изложби на изтъкнати наши художници. Успоредно с постоянните експозиции галерията комплуктува други, с които гостува в Русе, Ямбол, Габрово, Враца, Балчик и в редица селища на окръга. Благодарение на нарасналата си

фонд Окръжната художествена галерия може да разкрие постоянни картинни сбирки в Павликени, Бяла черква, Дъсково, Горна Липница. Богата е и културно-масовата работа. Много от проявите на галерията са съвместни с културните институти в града и с обществени организации, с културно-информационните центрове на братските социалистически страни в София.

Невъзможно е в малките редове да се вмести многогодишната и многопосочна дейност на този важен за града и окръга културен институт. Но тези многократки напред, извършени в последните години, вместо да изведат галерията до една позиция на сериозен фактор във възпитанието на младо поколение, я изведоха — поради ограничената материална база — до точката, в която замръзна експозиционната й дейност, а останалата постепенно изобледнява.

Ето защо в разговора многократно като първи по важност проблем бе поставян този за възстановяване на постоянната експозиция, която бе закрита преди две години поради липса на експозиционна площ. След разтоварването на помещението на ул. „Караминков“, превърнати във фондохранилище (а този въпрос е вече решен), експозицията трябва да бъде възстановена. И тъй като до окончателното решаване на проблема — построяването на нова сграда на Окръжната художествена галерия — се очертава един немалък срок, може би изволит, направен в този разговор, не трябва да се пренебрегва. Макар и временно, трябва да се потърси разрешение и за помещението за една по-представителна постоянна експозиция.

Николина ЯМБОЛИЕВА

За ритмичност в строителството

В четвъртък в Окръжния народен съвет се състоя съвещание по проблемите на строителството в окръга, ръководено от Йосиф Добрева, секретар на Окръжния комитет на БКП. Доклад за извършеното през 1977 г. от основните строителни предприятия прочете Никола Панайотов, зам.-председател на Окръжния народен съвет.

Направена бе равностойна на постиженията и слабостите и определени тазгодишни задачи по изпълнението на програмата за жилищното строителство и завършването

на пусковите обекти. Ръководно начало в дейността на строително-монтажните колективи ще бъдат задачите и изискванията, поставени от Националното съвещание на партийния, държавния, стопанския и обществените акти, състояло се на 25 януари тази година.

Председателят на Окръжния народен съвет Димитър Църоя запозна присъстващите с конкретните изисквания към строителството и с проблемите, които предстоят да бъдат решавани.

Михаил МАНОЛОВ

Тракийската изложба в Белград

След големи успех в Лондон, Москва, Ленинград, Варшава, Хавана, Мексико, Ню Йорк и Бостон изложбата „Тракийско изкуство и култура по българските земи“ гостува в Югославия от 8 декември м. г. до 10 януари 1978 г. По този повод представител на редакцията се обвърна с няколко въпроса към и. с. Богдан СУЛТОВ от Окръжния исторически музей, който беше комисар на изложбата в Белград.

— Как беше посрещната изложбата на тракийското изкуство от югославските зрители?

— Изложбата беше подредена в една от най-представителните зали на Народния музей в Белград. Тя бе посрещната с голям интерес не само от обществеността на Белград, но и от цяла Югославия. С уникалните тракийски паметници се запознаха и музейните работници от Загреб, Скопие, Нови Сад, Сплит и Ниш. Към изложбата проявиха интерес и участниците в Белградската среща. Тя беше посрещната и от югославските студенти от унiversитета в Белград, които изучават български език под ръководството на ст. преподавателя от Великотърновския университет Иван Трашлев.

— Къде ще гостува в бъдеще тракийската изложба?

— От няколко дни тя е вече в столицата на ГДР — Берлин. След това ще гостува в Прага, Братислава и Будапеща.

Павел МАТЕВ

В четвъртък заседателната зала на Окръжния народен съвет се оказа тясна да посрещне почитателите на поезията на Павел Матев. Срещата с изтъкнатия майстор на поетичното слово беше организирана от Клуба на дейците на културата и Окръжната библиотека „П. Р. Славейков“.

Пред нея Павел Матев посети и разгледа експозицията на Окръжната художествена галерия, подредена в изложбените зали, срещна се с ръководството на Дружеството на архитектите и на Клуба на дейците на културата. Тук присъстваха и секретарят на Окръжния комитет на БКП Маргарита Кемалова.

Речиталът беше открит с кратък доклад от асистента при Великотърновския университет Димитър Великов. Артисти от Великотърновския театър изпълниха творби от Павел Матев, след което авторът отговори на зададените му въпроси, сподели свои мисли за поезията и прочете някои от последните си стихотворения.

Великотърновските художници Никола Хаджитанев, Панайот Димитров и Георги Райчев подариха на поета своите творби.

Христо СТОЯНОВ

„БАЛКАНТОН“ ГОСТУВА ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Тези дни във Велико Търново бе организирано редовно проследяване на новите грамофонни плочи, произведени на комбинат „Балкантион“. Само по себе си това мере е приятно и достатъчно сериозно и решаващо в развитието на културния живот в страната ни, тъй като грамофонната плоча във всички си жанрове все повече се очертава като пропагандатор и разпространител на културни ценности. „Чрез средствата на музиката и словото — както сподели другарката Мария Манева, председател на Окръжния съвет за култура — тя спомогат за формирането на съвременен мироглед и естетически вкус“.

Марко Исаков, директор на Дирекция „Реклама, пропаганда и разпространение“ към „Балкантион“, с топли думи откри представянето на новата програма на комбината. Дейците на културата от Велико Търново създадоха истинска творческа атмосфера, обкръжили с внимание и топлина участниците в проследяването. Разгледани бяха

редни проблеми, свързани с характера и разпространението на плочата.

От уютната слънчева зала се открива една от познатите гледки на града. Край нас кини новият живот в един древен град, а вътре в залата, звучи забележителният глас на Ани Томова — Сия това, въздухът ни стихове на Яворов и Павел Матев, писва гайлата на Стефан Захматов, за да събуди в нас представа за невидимата красота на Родопата-планина. На това първо за годишната проследяване „Балкантион“ се представя с една нанстина на завидно богата програма от всички жанрове. В следващото тримесечие по кини жариниците и шандовете за разпространение ще срещнем възбележителните произведения на Стравински „Петрушка“ и „Пролетно тайнство“, плоча с гласа на невидимата Казузо, възвущаща комбината по писма на Мина и Яворов, народна и естрада на музика.

Екатерина ЕВТИМОВА

АКТУАЛНО ЛИТЕРАТУРНО — НАУЧНО ИЗСЛЕДВАНЕ

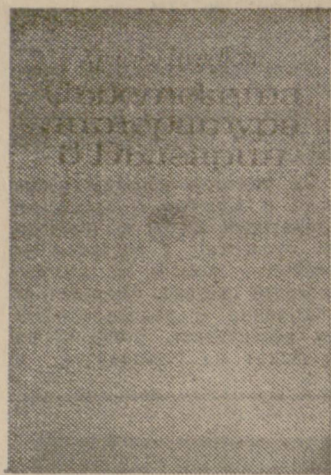
Наскоро излезе от печат книгата на проф. д-р Хр. Дулевски „Съветската литература в България“. Тя идва като естествено продължение на усилията на редица наши и съветски литературоведи да открият факторите, които обуславят литературните връзки и влияния, както и по следствията от тях в най-новата българска литература. Интересът към тази проблематика се определя от спецификата на българо-руските и българо-съветски обществени и културни взаимоотношения и от значението на съветската литература за обновяване и обогатяване на световния литературен процес.

Изследването „Аспекти“ в изучаването на литературните връзки и влияния има значение не само за теоретическата основа. Тя определя не само в сравнително-типологичното разглеждане на творчеството на изтъкнатите представители на съветската литература и на онези наши писатели, които първа разработиха в произведениите си новата социална проблематика и изградиха образа на новия човек. В този смисъл литературното влияние като термин се насочва с ново съдържание и се разглежда като то естетическа категория. От тук логично произтича необходимостта от прецизно боравене с понятието „влияние“, като се отчита общостепенността на типологическата близост между произведенията, образи и ситуации от социално-психологическата среда у нас и в СССР. Авторът на помня, че „напълно е възможно двама писатели, които имат сходни съдържания и близка обществено-социална съвестност на таланта, да поставят в произведенията си едно временно или извънредно итервал, но при всички случаи независимо един от друг, те ми и проблемите, възможности към един общ прототип“ (стр. 23).

В основата на изследването е литературният живот през 1917—1944 г., в рамките на който проф. Дулевски разкрива на три полноразмера на различна по степен обвързаност на двете литератури, а зависи от възможностите за пряк и косвен контакт, про диктувани не само от демо кративната настроеност и ак тивност на нашите творци, а и от жестокоста на фашист ката цензура.

Революционизирането на

Христо Дулевски „Съветската литература в България“, София 1977 г. Издателство на БАН

съзнанието и на дейността на човека е една от основните характерни черти на посочените периоди. И доколкото неговият живот и борба са в основата на художествените търсения на литературата, стремежът на творците е да изградят сложния духовен портрет на новия човек и да отразят нравствено-психологическото съдържание на епохата. Този процес определя и целта на конкретно-литературния анализ във II глава — „Чертите на новото — в живота и в литературата“. Ако приемем, че постановката за естетическата същност на влиянието е първият основен приносен момент, то откриването на новите форми и варианти на литературния контакт се поддържа, че първооткривател на новите естетико-литературни закономерности е съветската литература. Така се откроява една от най-съществените черти на влиянието — да обогатява национално-специфичното в литературата.

Обновяването на поезията авторът обяснява най-напред с нахлуването на революционната проблематика в стиховете на някои наши поети и след това търси измеренията на литературно-естетическото влияние, за да обясни дълбоките изменения в българската поезия с оглед новите и идейно-художествени задачи. Много томи са и на блядалията за ролята на превода като школа за поетично майсторство, която дава своите резултати чрез обогатяване художествената висота на оригинала. В този

смисъл определено приносен характер има главата „Ал. Блок и българската поезия през 20-те години“, особено при изясняване на творческата близост между Тео Милев и Блок.

За да разкрие още по-пълно влиянието на Горки върху българската белетристика през 30-те години (въпреки огромното количество статии, студии и книги по проблемата — далече не всички е казано), проф. Дулевски се спира на онези творби на Г. Караславов и Кр. Велков, които му дават възможност да излезе от орбитата на типологическото и генетическото сходство и да направи извод за мястото на Горки в процеса на приближаване на изкуството до проблемите на времето.

В интересна композираната глава за Л. Леонов се представят беззастенчиво на литературния портрет и историческият анализ на два епохи (преди и след 9. IX. 1944 г.). Възприемане на съветския писател от нашата критика. Паралелът между него и Б. Райнов се осъществява ани мателно, като общото се търси в подхода към художествения материал, в спецификата на писателския труд. По този начин се откроява значението на Леонов за издигане равнището на нашата съвременна проза и насочване на писателите към социално-психологическата проблематика.

Най-разгърнато се проследява творческото влияние на Шолохов върху българската проза и тази глава се възприема като своеобразно продължение на досегашните изследвания на проф. Дулевски. Но тук основната проблема е обогатяване на българския национален и интернационален социалистически реализъм.

Последната глава има характер на обобщение, тъй като в нея се проследява сложното преплитане на литературните връзки и взаимовлияния с обществено-политическите.

Едно от най-големите доприноса на книгата е нейната „отворена“ структура. Тя дава възможност да се разкрият тенденциите в процеса на литературното влияние, като се включи в сравнително-типологическия анализ и творчеството на други автори, представители на съветската литература — С. Есенин, А. Ахматова, Ал. Толстой, Дм. Фурманов и още много други.

Георги ГЪРДЕВ

асистент във Великобългарския университет

К л е н

И тази есен на успя
кленът да окаже
и ето — съветът под снага
кърваме листата.

Защо тъкмиш През пролетта
от лесен възкресени
ще дождат новите листа
и трейнал във зелено

Замръзна старото дърво.
От ледените клонове
и нозете ми съзла-листо
с въздишка се отрони.

отново щедр и богат
от радост ще засветиш,
заклучил в пръстен
мъдростта
с усмивката на цвета.

Тоня ПАВЛОВА

Той посади смокиново дърво,
после му направи ограда.
Замислен погледна стъблото
и каза — расти, мое дръвче!
После дойдох, взех му къщата
и коня, оставих му небето.
Отведоха го и го разстреляха
край реката.
Разстреляха го, защото всеки ден
точеше камата си,
и живееше с мечти
в сърцето си,
защото имаше широко и ведро лице
и корави юмруци.
Убиха го, защото
посади смокиново дръвче
там, дето бяха разстреляли
брат му.

Тодор ВАКОВ

ДОЦ. НИКОЛА ЧОНОВ

Колективът на преподавателите във ВФСИ „Д. А. Ценов“ — Свищов включва в себе си един доцент — Никола Чонов.

Той е роден на 25 октомври 1932 година в Свищов, където завършва гимназия. От 1956 година е приет за редовен студент във ВФСИ. Наред с активната му работа в комсомолската организация като секретар на извозовския комитет на ДКМС, той взема активно участие и в работата на Студентското научно дружество. Негов научен доклад е публикуван в първия студентски сборник „След завършване на института преминава на партийна работа в ГК на БКП, а от края на 1962 година е директор на ДСК — Свищов.

След успешно издържан конкурс в началото на 1969 година е назначен за асистент по политическа икономия във ВФСИ „Д. А. Ценов“.

В резултат на постигнатите успехи в неговата педагогическа и научноизследователска работа от януари 1973 година е избран за главен асистент.

Доцент Чонов се отличава и с това, че следи редовно новостите в специалната литература и успешно ги отразява в учебно-възпитателната и научноизследователската си дейност. Научните му интереси са из областта на потребителския кредит, спестяванията, жизненото равнище и критика на съвременни буржоазни теории за социализма.

В началото на 1974 година успешно защитава кандидатска дисертация на тема „Социално-икономическа същност на потребителския кредит и неговата роля за разширяване на социалистическото възпроизводство“. Научните публикации на доцент Чонов обхващат общо 36 заглавия, между които две книги, издадени в издателството „Георги Бакалов“ — Варна (една от тях в съавторство), 4 студии, 16 научни статии, прегледи, рецензии и др. Той е специален лектор в Московския държавен университет и в икономическия факултет на Римския университет.

Доцент Чонов активно се включва в обществения живот — от 1975 година е секретар на извозовския партийен комитет. Член е на ГК на БКП.

Розин ЧАПАНОВ

Справочник на читателя

Филмите, които ще гледаме

През идващата седмица кината във Велико Търново ще представят следните филми:

„ЮЛИЯ ВРЕСКА“ — българо-съветски. Историята на Руско-турската война от 1877-1878 г., която донесе свободата на България и възкръсна неето и след петвековното османско робство, избистлюва на със забележителни имена, увенчани със славата на бойни подвизи и героична смърт. В центъра на филмовия разказ, който увековечава героите, паднали за нашата свобода, е образът на младата руска баронеса Юлия Вреска. Придворна дама, току-що върнала се от своето пътеешествие във Франция, където се е срещала с Виктор Юго и Тургенев, Вреска живее в оазис изпълнен с идеализъм атмосфера, характерна за прогресивната руска интелегенция. В Петербург тя се среща с художника Верещагин, който я запознава с българина Карабелов, завладял от революционния плам и ентузиазъм. Кратките срещи на Вреска и Карабелов поставят началото на една голяма любов, извисена до саможертва. Водена от нея, младата жена не се поколебава да тръгне по пътя на военните ешелони, когато се обявява Руско-турската война. Бляскавият светски живот остава в миналото. Вреска посвещава всичките си сили за освобождението на братския народ. Вярна на хуманния си порив, тя се грижи с майчинска любов и самоотверженост за пострадали в сраженията, споделя с тях всякакви ужаси и мъки на войната.

Акцентирайки на образа на Юлия Вреска, създателите ни разкриват някои от най-важните битки и сражения, които решават изхода на Освободителната война. Същевременно в действието се вплитат ширки и детайли от портрета на хилядите обикновени руски войници и български опълченци, жертвували рамодо рамо своя живот в името на общата идея. Чистият образ на Юлия Вреска, живяла и жертвава за своелюбовта на българския народ,

стават своеобразен символ на любовта и всеотдайността на руския народ към съюзната на България.

„ПРОИЗВЕДИЕ В НОЩТА“ — румънски. Криминално-психологически кино разказ с дълбок социален смисъл, защото поставя сериозно въпросите за правопоръшението и трагичните им последици.

Една кола, в която са реди дивистът Тудор Кучану и младежът Дан Еду с големи паз са близна момиченце. Без да оказват първа помощ на пострадалата, младежите подготвят колата по-нататък. Но между Кучану и Еду възниква спор а по пътя колата се преобръща. Тежко контузен, в нея остава да лежи момичето, а двамата избягват и се укриват. Майор Петрия и лейтенант Влаху успяват да открият кой са на новинците и тръгват по техните следи...

„ЯКУБ“ — чехословашки. Филм за децата, които родителите са разделени, за трудната възраст на съзряването, за приобщаването към сложните проблеми на възрастните. Единнаесетгодишният Якуб живее в детски дом, далеч от грижите на родителите си: майка му се е омъжила повторно, баща му е в затвора за злоупотреба със служебно то си положение. След излизане на присъдата Милулаш Адам прибира сина си от детския дом. Дамата заживява заедно, но момчето все още не знае истината за него. Той мисли, че баща му е бил — както му е казала майка му — шест години в Африка. Затова и пред новите си другарчета в училище малкият Якуб с увлечение разказва за приключенията на баща си там. Но минава време и истината излиза наяве. Чувствителният Якуб Адам тежко преживява това. Той е готов да напусне баща си, но случаят му помага да разбере, че той не е убил никого. Милулаш Адам просто е заспал на дежурство, за което е заплатил вече с шестгодишно лишаване от свобода.

Из филма „Юлия Вреска“

Земляческа среща в София

Неотдавна в София се състоя земляческа среща на живеещите в социалистически и хора дини филми. Тя беше популарен и документален филм — 1830 часа. Спомени за Шостаквич, „Пламъкът“, детски филми — от 1730 часа, а също и в неделя и от 10 часа: „Ис крад“ — тел. 2-40-43. Прочистение в нощта — 10. 13.30. 18 и 20 часа: „Девят септември“ — тел. 2-40-84. „Бандата глави“ — 10. 15.30 и 18 часа: „Труден фронт“ и „Варта“ — 10. 13.30. „Дълго дъло слез стъпне“ — „Дълго дъло слез стъпне“ — „Романтичната англичанка“.

Вечерта беше открита с възбудено слово от Станко Сидак работещ в Националния съвет за Отечествения фронт. За бонуса край Марин и за героизма на ласеионето от Беброво Чавалов. Марин и Ручковски говориха секретарят на общинския партисен комитет от Беброво Стефан Варлаваков, а Петко Петков, член на градския комитет на БКП в Елена — за историческото значение на бонетите край Елена и за приноса на града през епохата на Възраждането.

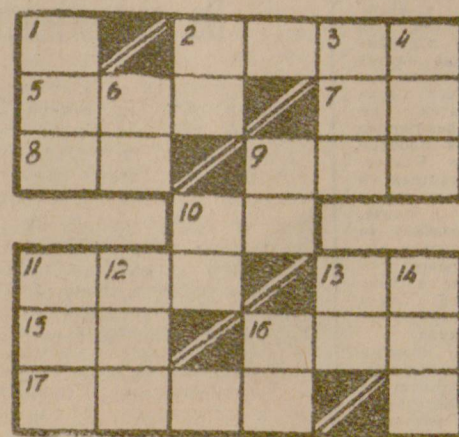
След това беше изнесен тържествен юбилеен концерт от състав на Професионален дом на културата и от кръжка по художествено слово при образно-во народно изкушение „Напредък“ в Елена.

Заслужил артист Петко Сидак, роден в село Еленска сина, който е от Еленска сина, изпълни „Опълченците на Шипка“ от Вазов.

На другия ден самодееците от Елена посетиха спектакъла „Всичко в градната“ от Едуард Олби в Националния академичен театър „Иван Вазов“.

Никола НЕДЯЛКОВ

СРИЧКОВА КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВИО: 2. Ораторско изкуство, теория за красното речество; 3. Гропическа птица; 4. Действително лице от отплатата „Босни“ на Пучини; 5. Кръг, който на животиски неополитен човек; 6. Големо военно въздушно горене; 11. Съединения на химически елементи с кислород; 13. Безчестие, срам за някого; 15. Персийски поет, класик (1184-1291); 16. Дец в БЗНС (1889-1925); 17. Известен български цигулар;

ОТВЕСНО: 1. Белоруски съветски поет (1889-1942); 2. Висока чаша; 3. Град в Северна Италия; 4. Открита печка в стат; 5. Върховен глава на католическата църква; 6. Обширна възвишеност с равнина или слабо възвишеност; 10. Насекоми; 11. Град в Япония; 12. Платини орнаментирани тъкани; 13. Отвор на потна жлеза по повърхността на кожата; 14. Звезда, която изграва приори и грев сутрин до късно; 15. Български художник, нар. художник, автор на картините: „Септември 1923“, „Разстрел“ и др.

Александър КАСАБОВ

Пътуване с късмет

разказ

кво ме гледате тъй?

Мишо долови в гласа му предпазлива веселост и замълча. В гърдите му се на дигна пареща буца и запълна нагоре Успя да я задържи. Заседна в гърлото му и не го пусна през цялото време.

— Как е при теб, приятелю? Знаеш ли, като гледам това кишло време, нямаш ми се присмива да се облека и да те намера. После, до идем при бай Аспарух и на чашка коняк да поговорим. За каквото и да е, но... да сме далеко от тук... И да сме само двамата...

— Благодаря ти, Стано!... И това ще стане. Ще те развият тук след някой ден и ще те пуснат...

Стаман като че ли не го чу.

— Най-тежко в болницата е в неделя. Винаги имам чувството, че нещо се изпълзва от ръцете ми и си отива. Околитите са весели, забърза ни към шумните ресторанти или към гости у приятели, а на мен ми е тежко. Толко ва тежко, че ми идва да се скрия някъде и да се наплача. Какво ще кажеш? Може би и на тях не им е чак толкова добре, но крият то ва... Попита го, но не чаква да му отговори и продължи: — Сега и аз се улавям по зърнство или някой го как то искаш Питам се, какво са си помислили, когато бяха сат шоканя ръката ми над китката? — Корав човек, ей! Оската, а не охия. Не съм охнал ли? Плавех, брат... Плавех. Същото ми се обливаше с кръвта на ръката ми, но стисках зъби. На кого е нужно това, Мишо? А?

Мишо го гледаше и все още не как оная проклета буца гъргорееше в гърлото му и се разтапяше, а разтопеното излизаше в очите му.

— Какъв човек си, Стамане? — мислеше си Мишо. — Да идеш с откъснатата китка в ръка и да кажеш на прим редите от улична работница — Дайте бързо твъркнете! Ка

— Вечерко миша, Мишо. Колкото и чудно да ти се струва, започвам да свиквам вече — позамисля се и посочи с глава ръката си.

— Стамане, вземи тези плодове. Ами... аз ще трябва да тръгвам вече... И посочи с очи към сестра...

Стаман се надигна, протегна ръка и го хвана за рамо. — Мишо, ще те помоля за нещо... Само ти би могъл да свършиш това... — Като че ли му бе неудобно да продължи.

— Казвай. Не се стеснявай. За Маргарита ли е?

— Да, за нея — кимна с глава Стаман и вече бързо продължи. — Знаеш ли, през цялото време си мислех за нея. По-добре ще е да ѝ кажа какво се е случило с мен... Кажй ѝ, че не я за държах. Нека устрой животно си, както намери за добре. Вече за какво съм ѝ аз... Мишо понечи да каже, но Стаман го изпревари.

— Довиждане, Мишо. Благаря ти за всичко — обрн на се и тръгна. Чехлите му уморено заляпаха по мозайката.

Отдолу покрай стадиона за бърмича кола. Мишо махна с ръка „Оската“ спря.

— До окръжния ще може ли?

— Сядай, батинка. Не е вече за сполуканя това време, аз Студ. Рано-рано ня зарула снегът — весело

ПО НЯКОИ ВЪПРОСИ НА ЕСТЕТИЧЕСКОТО ВЪЗПИТАНИЕ

През последното тримесечие на 1977 г. в Павликени се състоя пленум на ГК на БКП по естетическото възпитание на трудещите се. Докладът на ГК и станалите изказвания ме карат да споделя някои свои виждания по два основни въпроса: естетическото възпитание на трудещите се в процеса на труда и естетическия вид на готовата продукция на нашето предприятие, произвеждащо плодови сокове и нектари.

Напрежението при изпълнението на плановете, ежедневните задачи, произтичащи от редица стопански проблеми, никак отблъскват настрана въпросите на естетическото възпитание. Стопанските и партийните ръководства ги оставят на втори план — като допълнителни. Необходимо е коренно да се промени отношението към тях. Защото тогава не са задължения само на училищата, на културните институти. При решаването на всички стопански задачи сме длъжни да държим сметка не само за икономическата ефективност, но и за "естетическата" ефективност.

Голяма част от въпросите, засягащи естетическото възпитание на трудещите се в процеса на труда, могат да се решават от партийните и стопанските ръководства в отделните предприятия. Такава са хигиената на работниците, въпросите за външния вид на стопанските дворове, за художественото оформление на производствените помещения и входните възли, за действената и съвременна нагледна агитация. Има обаче и редица въпроси, които не могат да бъдат решени в рамките на едно предприятие. Това е въпросът за обезшумяването на машините, проектирането на качествени отоплителни системи за производствените помещения на съвременен равнище. За никого не е тайна, че в почти всички помещения се налага допълнително отопление, че се произвеждат машини с високи шумови показатели.

Външният вид на оборудваните машини, да не говорим за работната, повишава неговата производителност, ако е красиво и удобно. Но ако огледаме внимателно оборудването в наше предприятие, ще видим редица функционални несъобразности, които дори затрудняват обслужването му, а да не говорим за красив външен вид.

От много години се говори за ергономия, за повишаване на работната дейност, за решаване на проблема за здравето на човека.

че подмяната на буталката в съвкупността с промени в стандартната промишленост, в техниката на проектирането, произвеждайки сокове, а димните за производството на промишленост, с капитализацията. Но модернизацията и реконструкцията в тази област се правят, дори се дават, а тая буталка си остава непроменена.

Така усиленият на едно предприятие не могат да помогнат. Искането е генерално решение на въпроса, още повече, че засега то е единствената стъпка за излизането на тия стоки на капиталистическия пазар.

Същото е положението с етикетите. Етикетите, които са за износ, се изработват единично за цяла България и снабдяването на производствените предприятия с тях е дейност на ВПП "Булгарплодспорт". Те са лоши и грозни. Да не говорим за етикетите за вътрешния пазар, които са значително по-лоши. Когато етикетите се изготвят по проекти на художници, които се одобряват от разни комиси, когато се печатат, никой не казва, че са грозни. Но след като никой не казва, никой не казва, излизат всички казват, "Лоши етикети". И те действително са лоши. Предприятието-производител е последното звено от една дълга верига, без да има право за тия промени, без да хвърля или печата свои.

Необходимо е да се потърси партийна и стопанска отговорност от институти, които трябва да решават тия въпроси, а не ги решават, защото тогава външен вид на машините хранителни стоки значително понижават цената им на международния пазар.

Голям е делът и на качеството на редица материали, имайки отношение към външния вид на продукцията ни. Това са лепилата, велапето, натроновите лепенки и други. Лошо лепило — криви, изпалени етикети, Лоши кашони, нелепци натронови лепенки и сферираната готова продукция не е за гледане, а камо ли за износ.

Затова съвсем правилно ГК на БКП в Павликени постави тия актуални въпроси на свой пленум. Започналата работа трябва да продължи и всяка партийна организация да види своите задачи, да намери верните пътища за тяхното решение.

инж. Милка ЦОНЕВА
зам.-директор на предприятието
"Плодови сокове" към АПК
— Павликени

Съборната от земетресението през 1913 година Колю Фичева църква (снимка от архивна фотография)

РАЗРУШЕНАТА ФИЧЕВА ЦЪРКВА

Бележитият народен майстор уста Колю Фичево е изградил във Велико Търново 5 църкви. Една от тях е напълно разрушена от земетресението през 1913 година. Това е църквата "Рождество Богородично", която се намира в т. н. "Боярска махала" сред обширно дворино пространство. На нейното място, върху същите очертания и с частично преползуване на основите ѝ, през 1928-30 година е построена нова църква с висока камбанария, която е известна като "Катедралната църква".

Запазени са много лани, които дават достатъчно добра представа за архитектурния облик и вътрешно-пространственото решение на разрушената църква "Рождество Богородично". Това са: описанията за съвременници, архивни фотографии, макет и пълно архитектурно заснемане на сградата от равностойния центел на "Великотърновските стари ний" Леон Филипов.

Тази култова постройка не си е единствено бележително ранното Фичево творчество (построена е през 1842-44 год.). Независимо от това тя се отличава с изключително хармонични пропорции и органична декоративна украса. В по-късно създадените от майстор Фичево църкви се повтарят някои от използваните за първи път тук архитектурни форми: тройна ниша на западната фасада, игрищата линия на декоративните дъги под корниз и др. За сравнение можем да посочим църквите "Константин и Елена" във Велико Търново и "Св. Троица" в Свищов, в които се чувствуват тази приемственост — част от тайната на Фичевия архитектурен поетик. Църквата е имала външни размери 34 на 17 м и височина до бината част около 13 м. Изградена е била от гънливо дялани квадрати от пясъчник. На пръв поглед фасадите изглеждат известна степен тромави и строги, но те много сполучливо са били релефнообразни с интересни архитектурни форми и детайли.

В най-горната част на пастелно жълтите каменни фасади е обикаляла външно разната линия на декоративни дъги от червени тухлици, използвани като украса и в конструктивната аркада на нартеката. Ритмът на тази декорация се е прекъсвал само там, където трябвало да се подчертаят главните осни на сградата — надлъжната и напречната. Това особено до бря е било постигнато на западната фасада, в чийто геометричен център е бил вграден много нежен елемент от тройна арковидна ниша с конусообразни покривчета. Полетата на нишите са били предвидени за изписване.

Най-характерен елемент на фасадната композиция е използването в източната и западната фасади т. н. "двойна на Фичева кобилица" — една изключително елегантна барокова извивка на увенчавашия корниз. За нейното много добро звучене помагали и подходящо избраните прозорци на западната фасада — кръгли и елипсовидни. Може би точно корнизът на част на сградата допринася много тя да се възприема ся национална, българска по дух архитектура. Двойната кобилица е ползвала и за вътрешните пространства на църквата.

Известният изследвач на творчеството на Колю Фичево арх. Георги Козаров, който е проучвал тази църква преди разрушаването ѝ, пише с особен възторг за интериора: "През главната входна врата, която беше доста мисивна, се възлизаше в същностната църква. Вътре първото впечатление, което посетителите имаше, беше от внушителните по размери цели каменни колонии, от масивните сволове. Имаше много елементи на италианския ренесанс — полукръгли сволове, позлатени с варак корниз, колонии, капители, прозрачни рамки, външно осветление във вътрешността и пр. Доста голямата и широка спрямо височината ѝ прида

ваше някаква си приятна вселост, съчетана с особена тържественост. Своловите и бяха разделени с напречни пояси, които падаха в страничните стени върху пиластри. Вляво и вдясно в арките имаше каменни стълби, които водеха в галерията на женското отделение. То беше огроделно с много кокетно извит паранет в западната част на храма. Пялата църква, с изключение на червения, покрит с тухли олтар, беше постанала с хубави квадратни мраморни плочи".

Църквата имала камбанария и кубе, а камбанарията ѝ била изградена като само самостоятелно тяло от дялан камък в западната част на двора. За архитектурния облик на тази вертикала не разполагаме със сведения.

След 70-годишно съществуване, по време на голямото земетресение от 1913 година църквата и камбанарията били изцяло разрушени. Някои автори (напр. проф. арх. Храбър Попов) смятат, че църквата е била здрава и устойчива при статични условия. При динамичните земетръсни удари хоризонталните сили са действували на около 1.50 м над железните обтегачи, чийто място било неправилно избрано в конструктивното отношение. При земетресението равновесието се нарушило, масивните сволове се срутили, тъй като нямало вече какво да поеме хоризонталните им усилия и са довели до разрушаването на цялата сграда. Майсторът се е справил с трудната за времето задача за покриване на големи пространства със зидани сволове, но не се е съобразил с евентуални по-тежки изпитания за сградата. Във всички негови по-късни сволови решения обтегачите са поставени на своето място и постройките са по-добре осигурени в конструктивно отношение.

арх. Илия ЛЕФТЕРОВ
ръководителят на проектантско ателие, зона "Янтра"

Нови книги

КЪМ ЖИВИТЕ. Предсмъртни писма на героин, загинали в борбата срещу царизма в Гражданската и във Великата отечествена война на съветските народи.

Тази книга за първи път събира на едно място материални и документи, които се отнасят до сравнително дълъг откъс от историята. Той обхваща четири неповторими десетилетия — от революцията през 1905 г. до победната 1945 година. У нас, а родината на загиналите героини, излязоха две отделни книги: "Писма слави и бессмертия", посветена на революционерите от 1905 г., от 1917 г. и на героите от Гражданската война — 1918—1921 г., и книгата "Говорят погиващи героини", отнасяща се до Великата отечествена война от 1941—1945 г. (претърпяла вече пет издания).

Българското издание за първи път обединява тези две книги, но това съвсем не е напразно механично. Напротив, то с изключителна яснота и нагледност показва единството на всички революционни поколения и позволява да се вилят нравствените закономерности на пролетарската революция в тяхното развитие, в непрекъснатостта на историческото движение. От начало докрай в книгата говорят духовни братя и сестри, хора с една и съща идеална заплата, с една и съща жизнена цел.

Надя Кехлибарева. УСМВ
КАТА НА-ЕВРИДИКА

Книгата е мозайка от възвращения и размисли за хората, за техния живот в Родопския край. Това е възвращащ разказ за прераждането на родопчанина и родопчанката, живели в миналото в невежество и нищета, а в годините на народната власт израснали като нови хора. Родопски рудник е събрал като във фокус десетки човешки характери, които се отличават с романтична страст и всеотдайност. Редуват се събития на рудодобивници, стари поверия и надживени болки, настоящи тревоги и победи, събрани в сложна плетеница, в която изразява образът на нашия съвременник.

Слънце в косите

Снимка Здравко НИКОЛОВ

СРЕДНОВЕКОВНИ МОНЕТИ ОТ „ВЕЛИКАТА ЛАВРА“

Като столица на Втората българска държава и седалище на централната политическа власт Търново станал значаен стопански и културен център. За стопанския облик на средновековния град съществено значение придобива стокано-паричният обмен. През XIII и XIV в. стокано-паричните отношения навлизат дълбоко в социално-икономическия живот на българската феодална държава. Развитието получава не само външният, но и вътрешният пазар, който изисква употреба на значителни количества парични средства. Високата степен на неговото развитие се потвърждава от многобройните находки на средновековни монети, намирани на Царевец и в неговата околност.

При системните археологически разкопки край историческата църква "Св. 40 мъченици" под ръководството на н. с. Атанас Попов от Филиала на Археологическия институт при БАН във Велико Търново се попадна и разкри част от средновековния манастирски комплекс "Великата лавра", за който досега нямаше само писмени сведения.

Наред с многобройно различен и твърде оригинален керамичен съдов, някои от тях с монограмни на български царе, оръдия на труда, накити и др., бяха намерени и 1110 монети от злато, сребро и мед. По-голямата част

от тях са от XIII и XIV век. Всички монети са открити в разпръснато състояние и на сравнително малка площ — около 100 кв. м. Някои от средновековните монети, и то са мо медните, са рязани на по-малки и четвъртинки. Тези части са били използвани при дребни плащания. Допълнително нарязване на монетите се практикувало и по времето на парични кризи, когато металното съдържание на монетата не отговаряло на пазарната ѝ стойност.

Откритите монети а манастир "Великата лавра" са от няколко периода. Към първоначално ранното средновековие (VI—VII в.) принадлежат единични, случайно попаднали медни монети от византийските императори, управлявали през първата половина на VI век. От втората половина на XI в. бяха намерени само две монети, и то златни. Сечени са от византийския император Константин X Дука (1058—1067). Това са ко-рубести номизми (златници), отличаващи се с прецизна изработка и детайлност на изобразяването, типични за византийското изкуство на Византия от втората половина на XI век.

Средновековните български монети са сравнително по-малко, отколкото византийските. Това е характерно за първичното обращение на Втората българска държава и осо-

бенно за XIII век, когато по-ради недостиг на български монети са се употребявали и византийски.

Най-много български монети от XIII век са намерени от Константин Асен (1257—1277). Този български цар е сключил само медни монети, от личаващи се със своята оригиналност и новаторство.

Върху медните монети от Георги Тертер (1280—1292) царят е представен заедно със сина си Светослав. От Тодор Светослав (1300—1322) освен медните монети е намерен и един сребърен грош. На него Светослав е изобразен прав, с корона, в богато украсено облекло, стъпал на възглавница, обшита с бисери. Около царската фигура е гравирани надписи: "Светослав, цар на българите". Тази монета е една от рядко срещаните.

Най-много български монети, сребърни и медни, бяха намерени от Иван Александър (1331—1371). Монетите, сечени от него, напълно за-владяват вътрешния пазар, като сребърните намират разпространение извън границите на България.

Голямо разнообразие представяват медните монети, сечени от Иван Александър върху тях той е изобразил или със сина си Михаил Асен. Вторият тип монети е твърде популярен и е срещан един вид герб на Вели-

ко Търново, тъй като на онаяковата страна е гравирална крестост с три кули, верояно Царевец.

В манастирския комплекс "Великата лавра" бяха открити сребърни и медни монети от синовете на Иван Александър — Иван Срацимир и Иван Шишман.

Единствената колективна находка от 6 сребърни монети (аспри) е от Иван Шишман (1371—1393).

Освен двете златни византийски монети от втората половина на XI в., твърде разнообразни са и византийските монети от периода XIII и XIV век. Най-многобройни са т. н. "латински имитации", сечени по времето на Латинската империя (1204—1261).

Появи впечатление притъпяването на сравнително голямо количество медни монети от Солунската империя. Това са типове монети твърде слабо познати в България, особено тези, които са сечени от Мануил Ангел Дука (1230—1237) и Иван Дука Ангел (1237—1244) — братя и сина на княз Тодор Комнин. Присъстват в него на монети в Търново, сечени от тези владетели, може да се свърже не само с политическата, но и с икономическата зависимост, в която изпадна Солунската империя след Клокотинската битка, когато Тодор Комнин е разбит и пленен от Иван Асен II.

Интерес представлява един сребърен грош от Гийом I дьо ла Рош (1280—1287), владетел на атинското княжество, обхващащо Атика и Беотия (днешна Южна Гърция). Това е една от малките феодални държавици, възникнали след разпада на Византийската империя между участниците в IV кръстоносен поход през 1204 година. Досега бяха известни само медни монети от франкския владетел на Епир Иван II Орсини (1323—1335), които са намирани на Царевец и край църквата "Св. 40 мъченици". Откриването на тази сребърна монета, която се явява новост за средновековните монети в столицата Търново, ни дава повод да предположим, че още в края на XIII в. са съществували търговски връзки между престолния град и феодалните държавици на франкските рицари.

След завладяването на Търново през 1393 г. османският завоевател веднага въвел свои парични знаци, които измествали напълно българските монети. Това се потвърждава от многобройните турски сребърни и медни монети, открити край църквата "Св. 40 мъченици".

Редно е да се спомене за намерената сребърна монета, сечена в град Рагуза (Дубровник), която ни напомня за присъствието на дубров-

СРЕДНОВЕКОВНИ МОНЕТИ ОТ МАНАСТИРСКИЯ КОМПЛЕКС "ВЕЛИКАТА ЛАВРА"

1. Медна монета от Константин Асен (1257-1277)
2. Медна монета от Георги Тертер (1280-1292)
3. Сребърна монета от Тодор Светослав (1300-1322)
4. Медна монета от Иван Александър с Теодора (1341-1371)
5. Медна монета от Иван Срацимир (1360-1396)
6. Медна монета от Иван Шишман (1371-1393)

нишки търговци в Търново през XVI век. Известно е, че някои от тях вземат участие в първото търновско въстание през 1598 г.

Богатият и разнообразен нумизматичен материал, открит сред руините на манастирския комплекс "Великата лавра", дава възможност за една по-точна датировка на разкритата архитектура, илю-

стрира степента на развитие на паричните отношения в един от кварталите на столицата Търново, допълва познанията ни за нумизматиката на българското Средновековие.

Константин ДОЧЕВ

археолог във Филиала на Археологическия институт при БАН във Велико Търново

Петър БОРСУКОВ

— Откриваме...

...месеца на трезвеността!

На кравице от ТСК — с. Виноград, където от 8 месеца фуражомелката чаква ремонт и то при наличните на трима механици и задължително количество какалшки.

Дайте, мили хора, какалшки, стрити бити, кълци на дреб, дълг стана този сън хайлашки, бърка той в народен, трудов джеб. Шо ни трябва чак от друго село да сервират нашия „бульон“, ум е нужен в мъжко, потно село, малко труд и майсторски ремонт. Дайте стрити, вкусни какалшки, с млечнице ще ви дарим тогав. Махаме с опашките юнашки, белким някой сети се за нас.

РЕЧНИК:
Какалшка — чокелек, който освен за запущалки на шишета и мамалжани се използва и като ценна храна за животните.
Механици — хора по шата със запалта, които трябва да си вършат работата.
Бульон — думата е сложена заради римата иначе по нашенски означава чорба. Не се знае обаче кой ще я сърба.

Димитър ЖУЛЕВ

Стефан ДИМИТРОВ

— Ако нашият качествен контрол започне така да се заглежда и в продукцията, свършено е с нас!

Радой ГЕРДОВ

Съвещание за увеличаване на яйцепроизводството

ЗА ЛЮБОВТА И ЗА НЕЩО ДРУГО

Мека условно ги наречем „ТОЯ“ и „ТЯ“. Тя — тънка и висока, бела и червена мома от село Велчево. Той — също млада, но малко дългоок ертен от едно село през девет села. Между тях, както вече се досещате, има нещо. Мека това нещо условно го наречем любов. Читателите може би очакват между двамата да се завърже и любовна кореспонденция — само че много има да чака. Той не пише любовни писма, защото Тя няма в какво да ги получава. Достатъчно от преди много месеци в с. Велчево големи и хубави многокасетни пощенски кутии (предназначени да побират кореспонденцията на пела маха ли) все още не са монтирани. Може би няма кой да ги монтира, или ако има кой да нареди. Както и да е, Велчово е, че междувременно чужди пощенски кутии наред разхвърляни на село то и нийкой не ги поглежда. Шях да изляжа. Разбира се, че ги поглежда. Поинкога местните кози се загажват и пелат маха ламарино чуждо и клатейки за грижено глава, отронват: „Докато та?“, „Докато та?“ — извика и на шинт влюбен.

Усетна, че любовта е истинна. Той реши да отскочи с автобуса до Велчево. Тя го посрещна на автопирката и го заведе в намиращия се наблизо нов павилион за хранителни продукти на пазар. Двамата седнаха на една маса и се замислиха.

— Недей да бърваш с изводите, мили — предупреди го загрижено Тя и му обясни, че павилионът е обявен от РПК — Князеварево за заведение от II категория (!) и има съответната голяма надценка. Че жителите на селото предпочитат да пазаруват чак в градовете и да пият същите напитки на по-ниска цена в другото заведение на селото. Че в този павилион влизат само от време на време влюбени като тях. Каза му още, че за да може павилионът да си изпълнява плана, ще трябва да му се даде категория, каква то му се полага, но Той не я чу, защото в този момент пресматане на ум колко ще хвърли сметката... С понижие му настроение Той и Тя излязоха от павилиона. Той седна в първия пристигнал автобус и погледна мрачно на вълн.

Обичам те — написа Тя с пръст по заскреженото автобусно стъкло. Той се усмихна на своята любима и погледът му се спря на пустеещия безлюден павилион. „Скъпа, скъпа, много скъпо ми излезе нашата любовна среща!“ — помисли си той и се отпусна на седалката. Автобусът тръгна.

Тодор ИВАНОВ

ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

Коза в автомобил

Кой казва, че грижата за животните и приобщата среда е недостатъчна? Оборава го ар гументирано, документирано и резюмирано с помощта на данни от контролния блок гр. Стрелца.

Кръсто Кръстев, шофьор на директора на ТСК — с. Асеново, община Житините, особено конте. Сутринта натоварва детето и козата си в служебната кола, оставя детето в детската градина, а козата най-официално закарва до козари. Блес живото изторжесено, свирка си момчето възхитено. Приятна компания? Е, в резултат се поучават 8000 км надписани и един тон бензин липси. Дали не го е изпила козата? А пътятте листи излизат безпръчни.

ГЛОГ зоолог

Насам, натам, че нататък ...

И тръгнаха хората на село Николаево. Кой с автобус, кой с леката си кола. Някой каза: „Това ще да е Велчовото преселение!“ Друг каза: „Не, това ще да е „Опоз“ на Родина, за да я обикнеш!“

Не беше нито едното, нито другото. Николаевчани просто хукаха да търсят баня по дру ги надслени места, за да се изкъпят, защото тяхната, селската баня вече трети месец не работи поради повреда.

Въпреки явната на баня обаче местните ръководители намират начин да си измислят: ръцете по този важен хигиенен въпрос.

Братя ОСТРИЛКОВИ

(По материал на Игнат ДИМИТРОВ)

МЕЖДУ ДРУГОТО

- Грееше ръцете си на огнището на културата.
- А ако Нютон беше легнал под салкми!
- Ако знаеш цената си, не си слагай етикет.
- Шапки долу! Влиза глва!
- Крилатите мисли лесно отлитат.
- От върховете на науката обикновено се гледа с няколко дмпопри.

НЕУДАЧНИК

Пред шастнето той притихна в очакване внимателно. И то наистина му се усмихна, но... подигравателно.

Георги КУШВАЛИЕВ

ВЪПРОС

Кога най-сетне, дявол да го вземе, ще преследват за кражба на време?

ХАМЛЕТОВСКИ МЪКИ

Това е въпроса — какво да се прахоса

ПРЕДСТАВЯМЕ ВН:

Ангел Гецов

— До кога ще ти изпълнявам задълженията!

СЪВРЕМЕННИЯТ СИЗИФ В ЕДНО ПРЕДПРИЯТИЕ

— Как да вървя нагоре, като нещо ме дърпа надолу!

Отвлечане с 97-80

Читателат навирно очаква да му разкажем как отново в Чикаго, Манхатън или Ню Джърси неизвестни лица с маски на лицата са отвлели богат индустриалец и искат голям откуп за него вото връщане.

Контролът: (към „Х“) — Гражданино, ти за къде си бе?

Гражданинът „Х“: — За „Беляковско шосе“.

Контролът: — Не виждаш ли, че този автобус не спира на неспирка!... И тъй като гражданинът не е имал възможност да види това, защото тогава рядкост е великотърновски автобус да е обозначен отзад поне с микроскопичната цифра — кой е, какъв е и за къде е, затова „Х“ само каза:

— Ами щом не спира там, спирете да слеза тук!

Контролът мълчи. Шофьорът поглежда в огледалото и натиска гаталото. „Беляковско шосе“ отминава. Обезпокоеният пътник замолава шофьора да спре, тъй като е станала грешка. Замолава го втори път. Трети път. Шофьорът увеличава скоростта и най-после благоволява да каже с тон, от който косите настърхват:

— Няма да спира, за да се научите да гледате на какво се качвате!

Очертанията на старопрестолния град останат далеч назад, а автобусът с „Беляковско шосе“ отминава. Обезпокоеният пътник замолава шофьора да спре, тъй като е станала грешка. Замолава го втори път. Трети път. Шофьорът увеличава скоростта и най-после благоволява да каже с тон, от който косите настърхват:

Контролът: (към „Х“) — Гражданино, ти за къде си бе?

„Злият дух в шишето“, поместен тук в юшето, е нашата постоянна рубрика, в която именно се виждат поминено всички автокарачи — пиячи.

Водачи, управлявали автомобили след употреба на алкохол:
Иван Тодоров Стоянов — Държавно специализирано угоднило стопанство „Шмид в село Кесарево.
Илия Владимиров Велко — ТП „Печатни произведения“ — Велко Търново.
Никола Петров Николов — Фабрика „23 септември“ — Златарица.

СЪБОТА — 28 ЯНУАРИ

10.00 — Гимнастика за всички
10.10 — „Автомобилче с опашкица“ — детски филм; 10.20 — „Мери Попинкс“; 10.30 — „Свети Свирел“; 10.40 — „Свети Свирел“; 10.50 — „Свети Свирел“; 11.00 — „Поглед към Касбек“; 11.10 — „Рибари отиват в тундрата“ — научно-популярни филми; 11.30 — „Срещи с творческата колективна на в. „Литературна галерия“ (ТВ център Пловдив); 12.00 — „Изчезването на Петър Шнос“ — телевизионен филм на ГДР; 13.00 — Концерт: народна музика; 13.30 — Информационен дневник; 14.30 — Курс по френски език (66-ти урок); 15.00 — Курс по английски език (3-ри урок); 15.30 — Курс по безопасността на движението — второ предаване; 15.50 — Хокей на лед: ЦСКА (Москва) — „Спартак“ (Москва) — репортаж; 17.00 — Спортна мозайка; 17.30 — Новини; 17.45 — „Националната галерия в Пловдив“; 18.00 — „Мери Попинкс, Мери Попинкс“ — детски филм (V епизод); 18.30 — „Опашкица на операта“; 19.20 — „Бащата на апостола“ — документален филм; 19.45 — „Лека нощ, деца! 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „Ланс експрес“ — новогодишна забавна програма (1 част); 23.00 — Новини; 23.15 — „Черните обляци“ — полски телевизионен филм (III епизод)

ВТОРА ПРОГРАМА

18.04 — Баскетбол — републиканско първенство (мъже); „Левски-Спартак“ — ЦСКА „Септемврийско знаме“; В паузата: Велко Търново, днес, утре, 19.30 — „Свят“ — научно-популярни филми (IV епизод); 20.00 — „Жулетица“ — филм-балет; 20.30 — Н. Павлова; 20.30 — „Фалшивата Изabella“ — унгарски игрален филм; 21.50 — Новини; БТА; 22.00 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 29 ЯНУАРИ

9.00 — Курс по френски език (66-ти урок); 9.30 — Курс по английски език (2-и урок); 10.00 — Курс по безопасността на движението — второ предаване; 10.20 — „Храбрият рибар“ — детски филм; 11.15 — Студео „Вони“; „Първи книги“; 12.00 — „Светът в действие“ — възпитателско-просветна програма; 13.30 — Информационен дневник; 14.30 — Хроника на Освобождението; 14.40 — „Убийците на старата дама“ — английски игрален филм; 16.05 — Българска клавирна музика; „От 20-те до 40-те години“; 16.45 — „Дивата природа на Австралия“; „Пресъхнали блата“; 17.15 — Световно първенство по ски (сесу Скане — мъже) репортаж от Гармни — Партекирхен (ГФР); 17.15 — Новини; 18.05 — Тържествата на Тото 2; 18.10 — ТВ обектив; 19.00 — Баниане, нека! — детски филм; 19.20 — „Степанис от Софийската Света гора“ — документален филм; 19.45 — Спортен експрес; 21.00 — „Ланс експрес“ — новогодишна забавна програма (II част); Накрая Новини.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.00 — Баскетбол — републиканско първенство „Левски-Спартак“ — ЦСКА „Септемврийско знаме“ (мъже) В паузата: Велко Търново, днес, утре; 19.30 — „Свят“ — научно-популярни филми; 20.30 — Н. Павлова; 20.30 — „Фалшивата Изabella“ — унгарски игрален филм; 21.00 — Седмичен спорт; 21.50 — Новини; БТА; 22.00 — Панорама.

ПОНЕДЕЛНИК — 30 ЯНУАРИ

17.20 — АПК „Понорие“ — филмов очерк; 17.30 — Новини; 17.40 — „Звънец“ — предаване за пиянство; 18.10 — „Оттук за почва романтиката“ — репортаж от Полунощния железопътен институт; 18.35 — „Изглед от Онтарио“ — научно-популярни филми; 18.45 — Музикален преглед; 19.00 — Документален филм; 19.30 — „Лека нощ, деца! 20.00 — По света и у нас; 20.30 — Телевизионен театър: „Кула от легло M21“ — от Дж. Леонови; 21.25 — Агенция РИК; 22.00 — „Ланс експрес“ — новогодишна забавна програма (III част); 22.35 — Новини.

ПРОДАВАМ „Баршава“ на 30 000 километра, с. Савово дено — Ешар Ереджепов, до детската градина.

ПРОДАВАМ „Москович 412“, Велико Търново, кв. „Чолакови“ бл. 45 кв. А — Марин Гргоров Маринов.

МОЛЯ граждани, управлявали лек автомобил търновски номер, очевидец на катастрофата, станала на 20 ноември 1977 година около обяд на 10 км от Габрово, да се обиди на адрес: Велико Търново, Студентски кооператив, сектор А, в. 19 — Анатолия Сандолова.

ПРОДАВАМ мотопед „Балкан“, Горна Оряховица, „Г. Димитров“ 34 ет. III.

СТУДЕНТСКА КНИЖКА ВТУ факултетна № 399 на Тодор на Харалампиева Иванова — невалидна.

4-27-81 Горна Оряховица продава спешно „Волга“ — стар модел.

3-1

ИНДЕКС 21301